

תמונת ספרי תיקוני הזוהר ואור הזוהר

בזכות למוד ספר הזוהר יצאו מן הגלות ברחמים:

בגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. [תרגום ללשון הקדש]: משום שעתידים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזוהר הזה, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים. (רעיא מהימנא

פרשת נשא דף קכד):

לאורם נלך / לקט מספרי הקדמונים על הזוהר / 2

אור חוזר / מכתבים למערכת / 4

כוכבי אור / הזכות לזכות את הרבים - מאמר ג' / 6

קומיקס / 8

”מפעל הזוהר העולמי”

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

הכנעה באמת. ועוד, שתזכה על ידי למוד זה להיות עפר ואפר ולסבל יסורים וחרופים ודישות עקב, שתהיה בעיניך כאסקפה התחונה שהכל דשין עליך, והשם יתברך יעזר לך בהרחבת הפחיו של הקדשה ובגמם זו השכינה, שלא תרגיש מכל אלה שום הרגש כלל וכולל. אלא הרחבת הדעת והפחיו משמחת נעם זו אור שכינתו שישרה עליך.
(נתיב מצוותך קאמארא, נתיב היחוד, שבייל א' את ב')

ו. נסתר תורה מן גוד מנות, שגאת חנם ולשון הרע

בדורות הראשונים היו יכולין להשיג שלמות נפשם, להתלהב בזכוון רב ובקדשה להמשיך על עצמם נעם זו אור השכינה באור עליון וצח בדבקות וזרה ואהבה, והכל על ידי פשוט התורה, תורה שבעל פה וגלה, אבל בדור זה עקבות דמשיחא, הרע גובר ומתנשא וחספה יסג... מי יגן עליו מן הקלפות הרעות הפחשיכים האור והשכל. ועל ידי נגלית התורה אי אפשר בדור כזה באין פנים להלהיב כל כך נפש הפשקלת בדביקה וחסיה, שהרע והמקטרגים הרוחניים מתגברין, ולא עוד אלא שהם מתלבשים בגשמיית בערב רב שהם הרבים, ומשל וגובר אפיקורסות ומינות ושגאת חנם ולשון הרע, וכל מי שהוא חסוף ביותר גובר ביותו. ולולא מתיקות ערבות נעם זו לשון הזה והתקונים וכתבי מן, הפיאירו לגפש הפשקלת ומשיכו הדעת משפחת לב ומאירת עינים, לא היה באקשרות להאריר מרב הצרות וחלשות דעת מרשיעים המינים ואפיקורסים.

ולכן אחי טעמו ורואו אור הגנו ומתיקות שיש בזה הקדוש הפאיר לנפש, עד שמרב אור תקבל על עצמך כל הרעות והצרות והיסורין, ולא יחמש דעתך ולא תפל מפדנתך, ותתעלה למעלה למעלה עד רום הפעולות, חזק חזק ואמץ, לא תירא ולא תפחד. (נתיב מצוותך, נתיב התורה, שבייל א' את ב')

ז. למוד הנגלה על דרך הסוד

שמעתי מפה קדוש אדמו"ר רבינו הסבא קדישא זכותו יגן עליו משינאנו, על הכתוב שמעי בת וראי, הינו בת נקראת כנסת ישראל (כדאמרין בחגיגה בת, בתו של אברהם אבינו), צריכין ללמד נגלה ונסתר, הינו (נגלה) כבנרא אמרינו תא שמעי, לשון שמיעה (שמעיתא), וכנסת בזה הקדוש הוא לשון תא חזי. וזה שכתוב שמעי בת, שישלמד מקדם נגלה, תא שמעי, כנז, (ואחר כך) וראי, (תא חזי) בזה הקדוש, הינו נסתר, כנזכר. (ואחר כך) והתי אזנך (ללמוד הנגלה שלמדת, להבינו גם כן על דרך האמת הנסתר). ונדפס אחר כך זה בספר דברי יחזקאל, אולם נודע ומוכן עד כמה חביב דבר שגשמע מפי הצדיק בעצמו וכו'.

וכאותם צדיקים בשבת קדש שהגיד אדמו"ר הקדוש הנזכר לעיל על הכתוב שמעי וכו' והתי אזנך ללמוד הנגלה להבינו על פי סוד, ואמר אז לדגמא כמה הגאון הקדוש מרינו הרב רבי אריה לייב זכותו יגן עליו משינאנו בעל אריה דבי עלאי, שהיה דרכו בקדש אחרי סעדת ליל שבת קדש (ובכרם בלילות הארוכות בחורף) היה יושב ולאח בביתו ללמד הגמרא עם ספר המשי"א (שהיה אז ידפס רק בפני עצמו). ואמנם אבי (הוא רבינו הגאון על הקדש בעל דברי חיים) זכרונו לברכה היה אומר עליו (של האריה דבי עלאי), שכל לפודו אז גם בנגלה אפילו בימות החלל הם כלם על דרך סוד יפרשם גם כן. (דברי תורה מוקאטש, מהדורה 1, נ"ו)

ח. האם ללמד קבלת הרמ"א אור קבלת האר"י

חסידים מספרים, שפעם נכנס אדם שגוראה רחוק מאד מן החסידות, לבושו ופראוה כמאד משינאנו ברליו, אל האדמו"ר רבי שמחה בונים מפשיסחא, שהיה נקרא בפני בני דורו "חכם האדמו"רים" וכו' תלמידיו נמינים גדולי האמה המפסרמים. ביניהם האדמו"ר הישן"ר מקוצק, האדמו"ר בעל חדושי הר"ם, ועוד רבים.

תמיהו החסידים מאד, מה לאדם זה בבית רבם נדחקו החסידים ונכנסו אחריו לשמע מה תהיה שאלתו. והנה הוא פותח ושואל את האדמו"ר מפשיסחא: מציעים לי

שני שדוכים, האחת מיחסת אך אינה יפה והשני יפה אך אינה מיחסת, ואיני יודע בפה לבחר. והאדמו"ר משיבו: היפה - הרי היא יפה. כלומר, הרבי פוסק לבחר ביפה.

אותו אדם אינו משתתה, נוטל ברפת פרדה מהאדמו"ר וכבר הוא יוצא מחדרו של הרבי. החסידים תמיהים מאד, השאלה נראית בעיניהם תמוהה, ועוד יותר התשובה של הרבי.

למראה עיניהם המשפאות נענה הרבי ואמר: אדם זה הנו צדיק נסתר, ושאלתו היתה: איזו שיטת קבלה ילמד, האם קבלת הרמ"ק שהנה מיחסת - משום שכן למדו הדורות הקודמים, אך אינה יפה ועמקה קבלת האר"י, או יבחר בקבלת האר"י שהנה יפה ומפעימה, אך היא חדשה יחסית ואינה מיחסת קבלת הרמ"ק. עניתי לו - המשיך הרבי להסביר - כי יבחר ללמד קבלת האר"י.

ע. בעסק התורה צריך לדבק את עצמו גם לנסתר תורה בעת שהאדם עוסק בעסקיו בעניני עולם הזה צריך לדבק את עצמו בהבורא ויתברך ולא יהיה נפרד מדבקותו, על דרך שאמר רבי שמעון בן יוחאי כל ימי אתקטרגא בקטורא חדא בקודשא ברין הוא. ואפילו בעת שעוסק בתורה, לא די מה שפדק את עצמו בהתורה באהבתה, כי אם שצריך לדבק את עצמו גם להנסתר שבה שהוא הפאציל העליון יתברך שמו וכו'.

(מכשר צדק פרשת בא)

י. כי לא תשכח מפי זרעו, אותיות יוחאי, על ידי זרעו של יוחאי שהוא רבי שמעון בן יוחאי, לא תשכח התורה לכו חזו מפעולת השם התגלות נפלא מסוד גדלת התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי זכרונו לברכה:

רבי שמעון בן יוחאי הכטיח שלא תשתבח תורה מישראל על ידו. כפוכא בדברי רבותינו זכרונו לברכה (שבת קלח): 'כשנכנסו רבותינו לקרם שבנה אמרו: עתידה תורה שתשתבח מישראל ואמר רבי שמעון בן יוחאי שלא תשתבח. שבאמר: 'כי לא תשכח מפי זרעו'. וכמאמר בזהר (נשא ככד): 'בהאי חבורא דאיהו ספר הזהר יפקו בה מן גלותא'.

ועתה בוא וראה והבו נפלאות נסתרות של תורתנו הקדושה. כי על כן ספך רבי שמעון בן יוחאי עצמו על זה הפסוק 'כי לא תשכח מפי זרעו'. כי באמת כזה הפסוק בעצמו מרמז ונסתר סוד הזה, שבעל ידי זרעו של יוחאי, שהוא רבי שמעון בן יוחאי, על ידו לא תשתבח התורה מישראל. כי סופי תבות של זה הפסוק 'כי לא תשכח מפי זרעו' הם אותיות יוחאי, וזה שפרמז ומגלה הפסוק כי לא תשכח מפי זרעו. מפי זרעו ז'קא. הינו מפי זרעו של זה בעצמו שהוא מרמז ונסתר כזה הפסוק, שהוא הנסתר יוחאי. כי יזי זרעו של יוחאי שפרמז זה הפסוק כסופי תבות נזכר לעיל, שהוא רבי שמעון בן יוחאי, על ידו לא תשכח התורה, כי בזהר דא יפקו מן גלותא כנזכר לעיל.

ידע, שסוד רבי שמעון בעצמו הוא מרמז בפסוק אחר. כי דע כי התנא הקדוש רבי שמעון הוא בחינת (דניאל ד). עיר יקדיש מן שמיא נחת, ראשי תבות שמעון וכו'.

(ספר קלויטי מהרב"ו - בתחלת הספר)

יא. דורנו, דור האחרון לפני ביאת המשיח, ונקה בחשכות מכפלת המימינים ומפשטאליים

מי שלא למד רזין דאורתא לא זכה לפנימיית הקדוש ברוך הוא

מי שלא למד חכמת הקבלה של סודות ורזין דאורתא, לא זכה לפנימיית הקדוש ברוך הוא יתברך ויתעלה כו'.
(ספר ברית מנוסה דף ב')

יב. אלו שמונעים מלמוד הזהר וכתבי האר"י מחמת יראתם, או חס ולשום עצלותם, או ארות הלמוד הקדוש הזה, שואב לא כנגלות התורה.

הו היום ראיתי את עני עמי אשר במרקש, עיר גדולה של חכמים וסופרים בפשטי התורה וסודותיה, וכיום שנסטרו

רבתי לעדו זו אלהים, הפה ותלמידיהם, לא עמדו אחרים תחתיהם, כי על הגלות ושדודות הפסים רבו עליהם, וכמעט נשתכחה תורה זו מהם, כי מחסורו המלפדים חסרו תלמידיהם, אז אמרתי הנה באתי, במגלת ספר כתוב עלי, עת לעשות להשם, מי יתן איפא ויתכונן מלי בעט ברזל ועופרת, ולא תהיה תורת האמת זו חס ושלום נעדרת, ולעד בצור יחצונו לשום להם שארית, תקוה טובה ואחרית, ואל הקדים אשא עיני, יבא עזרי מעם השם, כי בפה אתרצה אל אדניי, הלא כראשי האנשים הקדושים, לזכות את הרבים אשר בדרך האמת רצים ואל השם נגשים, יתקדשו עוד קדשה יתרה, באש דת סודות התורה, וילמדו הזהר בשפה ברורה, מסקל ומגה כדת וכשורה, ומספון באותיות הפרוש כשרגא דנהורא, למצא מלקשם מיד ולא לתרם במהרה.
(המקבל האלקי רבי שלום בוואגלו)

יג. אם יצא אחד בעיר ושנים ממשפחה הלומד סתרי תורה, האישה הנה הוא בעקר בדעת השלם כלי חסרון.

(ספר קנה הגדול דף מ"א עמוד ג')

יד. הפלאך הנבוא מלמוד הקבלה לעולם אינו נפרד מהאדם

בהקדמת התקונים (ד"ד): הלכה אינה קבלה. הטעם לפה הקבלה נקרא הלכה, על פי היא לבדה הולכת עם האדם לבית עולמו. וזה רמזו בפה שכתוב אל תקרי הליכות אלא הלכות, ולפה לא נכתב הלכות עולם לו, ללפך דזקא הקבלה הנקראת הלכות הם הולכים עם האדם לבית עולמו, וככל מקום שהולך ביתו עמו לצווא ולכבוד ולתפארת, כי הפלאך הנבוא מלמוד הקבלה לעולם אינו נפרד מהאדם נוסף על פתו שפך, אבל למוד הפשוט שפך אתו ופועלתו לפניו.

(כסא שלך להקדמת התקונים זהר דף ד"ד)

טו. ספר הזהר הוא עקר כל ספרי מוסר, והוא ילחב לבך בשלהבת אש לעבודה התמימה - ספר הזהר הוא הפסתח והוא הסוגר

בספר סוד מרע ועשה טוב (דף ט"א): וזה לשונו: תדבק נפשך בספרי ריאים שתראה בכל עת חיויך לבורא בכל עולמים, וכפרט בספר הזהר שהוא עקר כל ספרי מוסר, והוא ילחב לבך בשלהבת אש לעבודה התמימה, ספר הזהר הוא הפסתח והוא הסוגר. עד כאן לשונו.

על חלק הנסתר שבו כתב בספר יסוד וש"ש העבודה (שער ו פרק ג) וזה לשונו: אין אדם יכול לבוא אל קצת השגת גדלותו ורוממותו יתברך שמו מכל לפודו, כמו מלמוד חכמת הקבלה, וכיחוד מלמוד ספר זהר הקדוש והתקונים, חכמת אדם תאיר פניו וכו'.

ראה בהקדמת מרינו הרב חיים ויטאל לשער ההקדמות, וזה תכון דבריו: ולא מפעזי בחלק הנגלה שבזהר, שבו בוודאי יכול כל אדם לעסק, כמו שהוא עוסק בשאר מדרשי חכמינו זכרונו לברכה, אלא אפלו בחלק סתרי התורה שבזהר יכול כל אדם לעסק בו אפלו בעיון, כמו שהוא עוסק בנגלות התורה בעיון, ומי שאינו יכול לעסק בנגלות התורה בעיון, לפחות עסק בבקאות בספר הזהר, חוץ מה שפגילים כלל ישראל לגרם את לשון הזהר ואת ספר תקוני הזהר תמיד, ובפרט בחדש אלול, המקדש ומטהר את נפש האדם ומליחבו לעבודת השם יתברך, שזהו כל תכלית לפוד ורגסת הזהר הקדוש אך ורק להתקרב להקדוש ברוך הוא ולזכות ליראת השם.

טז. ללמד אף על פי שאין לו לב

ואם אדם טוהר לדעת כזה העולם לפודים, אף על פי שאין לו לב עתה והיה לו לב במתיבתא דרקינא.

(ספר חסידים תתש"ד)

יז. אינו מוצא מי שילמדו - יקרא בה מעצמו

וגם כן למדנו שפי שואב חכמת האמת ואינו מוצא מי שילמדו. יקרא בה מעצמו אף על פי שהוא שונה בה, כי מכל מה ומלה נעשו אילינו רבכינו.
(אור החפה בהקדמה)

בס"ד

לכבוד מפיצי תקוני הזהר הדף היומי

שלום רב...

ברצוני להזמין פמות גדולה של תקוני זהר ואור הזהר, כמו כן אם אפשר לשלח לנו גם רב שילמד כאן את האנשים בזהר הקדוש.

רצייתי לדעת מה העלות של ההוצאה הנ"ל.

בתודה מראש, צופיה
[הערת המערכת: המכתב הזה נשלח אלינו הרבה פעמים בפקס ולא שם ברור וולא תכתב ושלפון. במצב הזה איננו יכולים לשלם בפקשת השולח. אנא התקשר אלינו בכדי לדעת יותר פרטים עליך.]

בס"ד

בקשת עזרה

לכבוד רבני ועד זפוי הרבים העולמי ומכון הזהר המוציא לאור של העלוני המאגרים והמחברים בצבעים. אברך בדבר נחיצות למוד ושנון ספר הזהר הקדוש והתקונים, לתועלת הנשמה וקרוב הגאולה ברחמים בקרוב. הכל מפי ספרים וסופרים, בסגנון מושג ומקובל. אשריכם שזוכיתם לכה.

בתוך עמי אנכי יושב בישיבת היכל – התורה (הר נוף) תצ"ו המונה מעל מאתים פחורים ואברכים, וראיתי כמו עיני את התכונה הרבה אשר עוהרו הדפים, ושיחת הרבים בנגבי המאגרים אשר הביאה.

והנה, למרבה הפלא אין בהשג יד אוצר הספרים כי אם סט זהר הקדוש יחיד חסר וקשה לקריאה, והחסר וזעק. וכבר דברתי עם חברים, והכל מודים שאם היה פאן סט יפה – כל שכן המתרגם ללשון הקדש, אין לשער גדל זפוי הרבים שפדכה. על כן הנני בבקשה חשובה לשלח גם אלינו סט פזה, פרי מעשיכם, וכאשר פרסמתם, וכו', נא לשלח מודעת – ענק (כמו העלו) כמו שתלתם במקומות אחרים בבית שמש ובבית המדרש "שאריית יוסף" אשר ברח' השקלן פאן הר נוף, וגם מאד יועיל עלונים באנגלית עבור בני חוץ לארץ המעדיפים שפה זו! (אם אפשר).

תודה מראש, א. ב. ה.

בסייעתא דשמיא

יום כ"ה איר תשס"ט לפרט קטן.
לכבוד "מפעל הזהר העולמי" הקדוש

תשואות הן חן לכם על המפעל הקדוש הזה. מקרא מלא הוא "כי קרוב יום השם" אשרי לכם שאתם מקרבים את "יום השם" בפעולתיכם החכמות ורועות עולם – ואשרי לי שאני חי בזמן פזה שנמצא בעולם מפעל אדיר פזה.

פי אנחנו עומדים קרוב מאד מאד ליום השם, קין זמן הגאולה, ביאת משיח צדקנו במהרה בלמינו אמו, נשמת רשב"י הקדוש פמוכא בזהר ונשמת רעיא מהימנא קדישא משה רבינו.

וזה ברור לקלנו שהמפעל הקדוש שלכם ימהר מאד מאד קין הגאולה, ונכרפתי פה אינה סכום קטן, פשוט להראות איך חשוב בעיני הנכר הזה ובעיני כל הצדיקים וכל הפמליא של מעלה.

ונא לשלח לי סט זהר הקדוש בחנם, נאני מקבל עלי בלי נדר ללמד באפן יומי.

בתוב בספר הקדוש "שיחות הר"ן" מכבנו הקדוש רבי נחמן מברסקלב זיע"א (אות ק"ח): "דוע שלמוד הזהר מסגל מאד מאד. ודע, שעל ידי למוד הזהר נעשה חשק לכל מיני למודים של התורה הקדושה, והלשון של הזהר מעורר מאד לעבודת השם יתברך".

למודים אנו מזה, שלמוד ספר הזהר הקדוש, הוא כלי גדול לקבל דרכו תורה ועבודת השם, ומי לא מחפש היום חשק ללמוד התורה והתעוררות לעבודת השם – ובפרט הצעירי צאן קדשים לחגך אותם לחשקות התורה ויראת שמים ומדות טובות, הוא דרך טוב ומועיל, לחגך אותם ללמוד הרבה בספר הזהר הקדוש, ועל ידי זה יזכו בנמל לחשקות התורה לכל מיני למודים של התורה הקדושה, פי אין לנו שיוור רק התורה הזאת, ויתעורר לכם פאש להבת שלהבת לעבודת השם יתברך.

כן יעור השם לכם לפעל גדולות ונצורות בענין הפצת למוד ספר הזהר הקדוש – ובזכות זה, ישפיע לכם השם יתברך שפע רב טוב.

הקטן שמואל יתנאל בלום

נגד כ"ק הגאון הקדוש מקאשוי זיע"א פה עיר הקדש בית שמש תוכב"א נב. יישר פח לכם על העלוני הנפים שראיתי בבית הנקסת "נחלת חן" ברסקלב, פה ברמת בית שמש ב'.

בס"ד

כבוד העסקנים של מפעל הזהר העולמי שייחיו, שלום וברכה! בהמשך לשיחתנו הטלפונית, נא לשלח בדאר 100 ספרים תקוני הזהר

עבור א. ק. ראשון לציון בתודה ובברכה.

ט"ז שבט תש"ע
לכבוד "מפעל הזהר העולמי" רמת בית שמש שלום רב וכוט"ם

כפי שנתבשרתי הנני שולח אליכם בפקס את בקשתי לקבלת ספרי זהר המתרגמים ללשון הקדש, תקוני הזהר וכו', נא לספק את הנ"ל דרך...

בכבוד רב וכל טוב
י. א. ש. הכהן

בס"ד

לכבוד המפעל הקדוש והיקר שביקרים לקרוב הגאולה ברחמים, "מפעל הזהר העולמי"

מה מאד שמחתי לקרא על המפעל האדיר שלכם לפני פחדשים בעלון מס' 6, ושמחתי שמחה גדולה ואח"כ זכיתי לקרא גם את עלון 10 ועלון 11, ושמחתי לראות בעלון 10 שהוצאתם את הספר שאין לתאר את שכחו, ספר אור הזהר ובו מאמרים מגדולי הספרדים והחסידים.

[כנדי פשה מאמרים של גדולי הליטאים פחשיבות למוד הזהר וכבר הראיתי אותם לדודי הכב בנהו שמואלי שליט"א, ושמח מאד. וכלי נדר אשלח לכם אותם בקרוב]

וכו ראיתי בעלון הנ"ל שאתם מחלקים את הספר חנם לשיבות ולכל לומדי הזהר הקדוש, ובכרצוני להודיעכם שב"ה בישיבתנו, "ישיבת פאר יהודה" הגדולה באזור בר אילן ירושלים, יש התעוררות גדולה מאד ללמוד ונגרסת הזהר הקדוש, וב"ה חלקו כ-40 סטים של הזהר הקדוש 70 חלקים לבחורים שקבלו עליהם לנגרו תוך שנה שנתים, וב"ה חלקם הולכים לנגור וחלקם באמצע וחלקם בהתחלה. וחוז מזה יש עוד פחורים רבים שלומדים זהר הקדוש, ובפרט בימי החמים והסליחות ובימי השוכב"ם, לכן נשמח מאד לקבל את ספרי "אור הזהר".

מאתי: י. ה. רוממה ירושלים, תודה רבה

כ"ח טבת התש"ע

לכם מפעלי הזהר העולמי, שלום רב!

תודה לכם על המשלוח של ספרי אור הזהר. אין ספק אצלי, שמעשיכם וטרחתכם יפעלו את הפעולות המוקוות. הפצתי את כל המלא, ויש בקוש לעוד ספרים, בעקר אצל חנות ספרים בעיר. לכן תשלחו לי עוד כ-10 20 ספרים נוספים ואני אשתדל להפיץ עוד משבחי למוד הזהר.

תודה רבה על מפעלכם. ובאם יש לכם עוד ספרי זהר לגירסא, אנא מכם תשלחו אלי כדי להרחיב את מעגל לומדיה.

בתודה וחדש טוב - ש. ל. חיפה

עש"ק פרשת משפטים
לסדר "אנשי קדש תהיו לי וגו'"
חדש שבט תש"ע.

לכבוד הרה"ג המרביץ תורה רב שלום יהודה גראס שליט"א מרא דאתרא דבית מדרש "עטרת ישעיה" בית שמש.

שלום וברכה!
רצייתי לעורר על גדל חשיבות הזוה"ק ומקומו בחיי יום יום.

ביו"ד חלק א' (סימן פ"ט ס"א) מדבר על האסור לאכל חלב אחרי בשרה ופוסק המספר שצריך להמתין שש שעות. ומקורו מהגמרא ב"ח" (דף קה). "בהא סעודתא הוא דלא אכילנא לסעודתא אחרייתא אכילנא", וזה על פי הרמב"ם שביין סעודה לסעודה הוא שש שעות. אבל בהג"ה שם פוסק מעשר הדין כהראשונים שלא מצריכים שש שעות דוקא אלא כל זמן שברך ברכת המזון והתחיל סעודה חדשה מתר אחר קנזם והתחיל. ואז פותח שהמנהג הפשוט במדינות אלו להמתין שעה אחת. ולא מובן המנהג הזה, דמה ענין סעודה אחריית לשיעה אחת ומה מקורו. ועל זה בא הגאון מוילנא זצ"ל בבאור הגר"א שמקור הדברים הוא מהזוה"ק פ"ש פ"ש משפטים, ששם כתוב "דכל מאן דאכיל האי מיכלא פחדא או בשעתא פחדא או בסעודתא פחדא וכו' וממשיך הזוה"ק לתאר גדל הפגם ואיך שהוא מעורר דין כחמא ליצלו ע"ש באר"ך.

ועוד שם בסמוך (בסעיף ב) בנוגע להלכה שאחרי חלב אין שעור זמן להמתין לאכל מאכלי חלב, מביא הרמ"א שיש בזה מחמירים. וענין בפס"ד השלחן (פ"ט ס"ה) שמסביר שיש באן ב' חמרות נפרדות. האחד הוא שפכל מאכל חלב יש להמתין שעה לפני שיאכל בשרה, והשני בגבינה קשה להמתין כמו אחרי אכילת בשרה. וההלכה השנייה כפרסמת ותלויה בסברה פשוטה, שגם גבינה קשה ממשיך טעם כמו בשרה אבל ההלכה הראשונה באמת קשה להבין דבגמרא מבאר דאחר חלב אין צריך להמתין, ולפי ה"ש מחמירין" חמור כמו אחרי בשר ממש. ועל זה בא הגר"א עוד פעם ופרש דגם זה גנוי על דברי הזוה"ק הנ"ל. דשם לא מחלק בין איזה אבל קדם חלב או בשרה, וגם לא מחלק בין איזה מאכל חלב, כל שאכלו בשעתא פחדא. וענין בערוך השלחן שיש חולקים אם חומרא זאת נוהגת גם בבשר עוף, וחולקים במשמעות הזוה"ק.

ומוסיף הגר"א שאין באן סתיקא בין הזוה"ק והגמרא, שהזוה"ק בא להוסיף חומרא, וכבר ראינו בגמרא עצמה מעלת המחמיר בדברים אלו (דאבא של מר עוקבא המתין מעת לעת עיי"ש). ולתאורכה זה הלך עם שיטת הגאון בזה שלעולם אין סתירות בין הגמרא והזוה"ק, רק שאין יודעין הפרוש בזה או בגמרא על פן אומרים שהם מחלקים (מר"ח וילאוו בספר עין חיים).

חפץ ה' בידכם יצליח להגדיל תורה ולהאדירה, הדורש שלומכם תמיד

אפרים ווייס,

רמת בית שמש

א' דר"ח אדר שנת תש"ע לפ"ק

לכבוד "אוצר היהדות"

הכהן מצוי הרבים העולמי מפעל עולמי להצלת הדת, מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א.

שלו' רב וכוט"ם,

זוכרני בד הוינא טל"א ספר לי מר זקני שייחיה לאר"ך ימים ושנים, שהיה מנהגם בעיר בגדד בימי שפת קדש אחרי סעדה שניה בשבת קדש היו מתאספים בבית הפנסת ילדים וזקנים. חלקם קוראים אדרא רבא ואידרא ויטא וקסמים כל שבת, חלקם משניות, וחלקם מסמים את כל ספר תהלים, וכך נהגו בעידודו של מרן רשכבה"ג הון איש חי זצ"ל. מי יתן וינוקה להחזיר עטרה לישנה.

בברכת התורה, ממוני, סיאג ניר

ו' שבט תש"ע.

לכבוד "מפעל הזהר העולמי"

בהאי פקודא יפקון מן גלותא.

זכיתם לקרב את הגאולה על ידי הפצת תורתו של רבי שמעון בר יוחאי וכוותו תגן עליכם ועל כל עם ישראל שצנקה פלנו לראות מלך בפיו תחזינה עינינו במהרה בניינו זמן !!!

בברכת תורה ולומדיה: הרב המקביל, שלמה וקנין שליט"א

כסלו תש"ע.

כל הכבוד לזהר העולמי וכל העוררים, ובפרט לאדמו"ר הקדוש העומד בראש כל דבר!!!

איזה ענג ואיזה תענוג נפלא היה לנו בזה השנה בחדש תשרי בפרט הלאה בחשוון בפרשיות הארפות של ספר בראשית, וכן זוכה אותנו השם הלאה עד סוף כל החמשה חמשי תורה להשלימו מדי שבוע בשבוע, ועשרות ומאות פרושי התורה, וזכות קדימה על פלם הלא הוא ספר הקדוש והנורא הזהר הקדוש שאין לשער ולספר אפילו מקצת גדלו ומקצת דמקצת.

הלא אנו תלמידי ותלמידי תלמידים של הבותינו הקדושים תלמידי בעל שם טוב שמקבלים כל פן הרה דברי הזהר הקדוש, רב ספריהם מלא וגדוש פלו בספרי הזהר (והפבלה שאין לנו פן עסק בזה בצעירי הצאן). והלא בכל חסידות בכלל ופרט מקבלים אצלם ספרים מיוחדים שהיו רבותיהם פותבים אותם מקדשת הזהר כגון ספר הקדוש אור החיים מאור עינים, נעם אלימלך ועוד ועוד לעשרות.

ואם פן למה לא ילך ביחד עם ספרים הנ"ל לספר שעולה על פלנה ונלמד ונעסק ונעבר מעט מפייהם פמה שגביו, הלא בספרים הנ"ל וכגון פנעם אלימלך גם פן קשה ועמק להבין כל עמקו. אבל מאמינים

שיש בזה חלקים נגלים ונבונים לכל אחד פפי השגתו, ואם פן וכל שפן ספר הזהר הקדוש שישנך להבין פפי השגתנו, לפחות נגלות הזהר הקדוש והנסתר עוברים בלשונו הקדוש מקדש את כל הגוף והנשמה!

נהדר ונחמד היה לי פרטי להחזיק בימי ימים הנוראים שנה זו הזהר הקדוש הקטנים פורמט פים בצרוף למחזור אם לפני התקיעות או לאחריה, ולחטף אמירת זמירת ספר תקוני זהר אם לפני הטיש, הפסקה, נסיעה לעיר, לפתל, ועוד לפני כל נדרי ולפני נעילה, ואם פן לפני חזרת הש"ץ נפלא ונפלא הרעיון הקטן הזה גדול הוא למאד ולשמת ולפקד בשמחת תורה ועוד עם ספר התקונים, וכותכם וזכות כל המזנים אתכם להמשיך לגדל ולפרס לכל העולם פלו גם בארץ וגם בארבע נפשות העולם!

ממוני פ. ב. רפו ומפיין קצת עד היכן שידי מגעת על ידיך.

נ.ב. רצינו להודות לכם בשם חברים שקבלו בזמן ובעתו ספר התקונים / הזהר הקדוש. וכמו פן מודיע שחלקתי והפצתי כל סוגי העלונים ששלחתם אלי בספות ולפניו, וזאת אודיע, שפמה וכמה טלפונים מגיעים אלי בקשר לזהר. אנשים רוצים ואין בדי שום ספה פבר פלו ותמו מזמן, ואם פברצונכם להוסיף ולשלח אלי עוד ספרי זהר וכדומה להם, הנני מוכן ומזמן להמשיך ולהפיץ הספרים הקדושים על ידיך רק להודיע לאנשים (שנדאי כדים הם) שפונים אליכם שהגיע הספר פשיגע!

וזאת אמר ואסים שכ"ה הצלחתם מה שאחרים לא יוכלו ולא עשו! שאפשר להוסיף רעיון בלי שום שעורים ודרשות (שגם נחוי) רק פנימי אל כל אחד בכיסו ובכיסו (על שלחני) לומד ועוסק בספרים וקבצים וקונטרסים הקטנים והגדולים שזכיתם לנו ולכל ישראל פהמשך פורה והצלחה!!!

יש לצנו שבדיק חדשים לפני הפצת הזהר על ידכם פה בעיר בחדש סיון התקנים פאן פנס גדול של זהר הקדוש "מתוק מדבש" בגדל נחיצת לפוד הזהר... וכמו פן נראה לכל אחד ובפרט הצעירים שאי אפשר פלל להתחיל זהר הקדוש הגדול בכמות ואיכות פפרושים שונים וארפים, ואתם הנעתם והראיתם לנו אור הזהר הקדוש בעצמו בלי שום פרוש רק אותיות זהב אור ואש שחור על גבי אש לבנה וזה לבד פי והותר להלהיב הנשמה פלו ובמשך הזמן נופה פפרושים שונים ועוד נעלה מעלה כמות!!!

תורתנו נגן עלינו.

פ. ב.

נח נקרא צדיק ונזהר לשם ונאמר צדיק רק מאז שהיה נוהג כאברהם אבינו עליו השלום

להוכיח את בני דורו שישובו בתשובה

את האלקים התהלך נח, ובאברהם הוא אומר: **אשר התהלכתי לפניו, ולא היה צריך סעד לתמוכו, אבל אברהם היה מתחזק ומיהלך בצדקו מאליו** (ש"ם). והשאלה: הלא גם אצל נח נאמר להלן: **"כי אותך ראיתי צדיק לפני"**, - בראשית (ע"פ מעשה"ת) דרשו של אברהם היתה לילך בין הבטות ולפניהם ביניהן את שמו של הבוהא: **"אשר התהלכתי לפניו"** - שהיה אברהם מתהלך ומקרוי בגאון על אמונה באלקים, ותמיד היה גורר בעקבותיו התגלות האלקים ואמונה, ואלו על "נח" לא נאמר "לפני האלקים" כי אם "את האלקים התהלך נח", אבל כל זה היה רק עד שעשה נח את התבונה, ואלו בשעה שעסק בפעולת התבונה הרי במשך מאה ועשרים שנה היה מקרוי לפני העולם השפם והערכ, כי עתיד לירד מכלו על העולם, והיה מן היותר את הבטות לשוב בתשובה (ש"ם), ואז מפניו שפך נח נהנה, ובאברהם אבינו, נאמר גם עליו: **"כי אותך ראיתי צדיק בדור הזה"**.

מזשמים מראים לאדם את מה שצריך לתקן, על ידי שימגלגליו עליו סבל אף על פי שלא מגיע לו, רק כדי שהגיש בקבלו של הוולת, ונדע מה עליו לעשות כדי לתקן ובאיה אכן ישתדל לתקן.

כל מינו עסק הרב הקדוש רבי נחום מפושעראנאפעל ב"פירוש-שבויים", נדע על פתחי נדיבים לאסוף ספסים, ונלגל שלמונים לכיסיהם של עריצים אנשי הרשות ושפאי עמך ישראל, פדה יהודים שגפלו בשבי. יום אחד נקלע לזוטומיה העלילו עליו הגוים עלילה שפלה ונכלא במאסר. נגלה אליו אחד הצדיקים בפלא, ונאמר להרגיעו: אברהם אבינו היה מכנים אורחים גדול, טורח תמיד להגיע לאורח ומבקש לדעת מה עוד יכולים לעשות למען האורח ולא עשה, אמר לו הקדוש ברוך הוא "לך לב מארץך" פלומר: צא לדרך ותהפך לאורח ותדע בדיוק מה חסר לך...

אף אתה - הוסיף לה - פודה שבויים גדול, והעניו לך מן השמים הזמנות לחוש איזה טעם מרגיש יהודי בשבי ובקלא אצל גוים, מה נחויז למחר ולפדותו משוביו...

מספור זה אפשר ללמד מוסר השכל מדוע זה צא הקצף בדורנו שפבל בית שני ומצאים גנים פאלו שהתחילו להדרדר ולסור מדרך ה' ויש לראובנו גם פאלה שפכר סרו מה' ומתורתו? הוא כדי שצגיש הצער הגדול והקאי שיש לשכניה בפכול שפגיו ישראל סרים מדרך ה' ומתבתקים ממה, שאין לשער ולתאר גדל הצער והעגמות נפש פנה, פאם הבוכה על פניה הנאבדים ממה שאי אפשר לבטא ולהמחיש הצער והפאב כדי לעורר אותנו מתרבותנו העמקה פראותנו איך עם ישראל פאמד את פניו מדי יום פימו ומדי שעה בשעה ואין אנו שמים לב לזה ולא עולה פאלו על מקשבתנו לטפס עצה איך להציל פאלו נפש אחת מנישראל, לואת פאה עלינו הרעה הוואת ובאים מן השמים וטופחים על פנינו ונחנים לנו גם בן להרגיש הצער הנורא הזה כדי לעורר את לבנו להפש דרכים ועצות איך לצאת אל העם לבקש צאן אוהרות להחזירם ולהשיבם אל חיק אמותם.

ג. ועין בספר הקדוש מאור ושמש פרשת לך דביבור המתחיל וואת, שבאברהם אבינו עליו השלום הכנים בלבם את הרומומות ועל ידי זה הכנים גרים תחת נפי השכינה וטוהר אותם מכל גילוייהם להכנים לקבל כל ההשפעות וכו'.

סוף דברה, הלא האדם לא יחיה לצד ומקרה למות, ואם פו חם ושלום ופיל כבוד ד' מן העולם, ועל פו פמל פכל פחו לפרכם פלקותו פועלם לפניו הכל, פמו שפכתוב ופקרא שם אברהם בשם ד', ונאמר ואשפינו בד' אלקי השמים ואלקי הארץ, ומירש", הרגלתי שמו פמי כל ברה, ואומר ואת הנפש אשר עשו בחרן, ותרנגם אונקלוס "דשפינו לאורתיא", וצנה לבלם לילך בדרך ד', ופף למלכים הובים על אשר אינם מוהים פעבריהם שפגשלים פאסור גל (פמו שפכתוב, והובים פכנים את אבישלק על אדות פאר המים פאמר פגלו פכדי אבישלק, ולא פתי פאמר "לנלוה", להורות פאמר אינו מפער על פשוטו לי קעה, פלא פני מקפיד על פצם אסור גל פהפפר פאלם) פהוה נגד דרך ד', וכל שפון שהובים פנה לאחרים. **ובשביל שהתחזק בכל פחו לנרו לבל הנבכרים שיפירו פלקותו וילכו בדרך, על פו זפחו ד' ונתנו לו את יצקה, וכו אחר פך את עקב וי"ב שפכים, פלם הלכו בדרך זה, לנרו אנשים לעבודת ד' פמו אברהם אבינו, עד שפאח ממהו פאמר: שלמה עובדי ד'. ונהו שפאמר פכתוב, פי ידעתי, והנינו אהבתיו כפירש", פפני מה פני אוהב אותו יותר מפלם, והלא לשפם פמה עובדי ד' בבית המדרש של שם ועבר? ופסיס פכתוב: "למען אשר יצוה את פניו ואת ביתו אחריו ושפרו דרך ד'" מה שאין פו אחרים, הם לא היתה פהם מדה זו.**

ואם פנו מזפירים תמיד את זכותם של האבות שפמו עלינו, צריכים פנו להתנהג גם פו בדרך הזה, ולנרו אחד להברור וכל שפן לבניו לעבודת ד'. ופנה וה' לנו זכות פנה ובפא (פמו חיים על פתרה).

בלל שהקדוש ברוך הוא רצה שאברהם אבינו עליו השלום יתקן הנשמות פמו שפכתוב והנפש אשר עשו פחרו לכו לא פחו הקדוש ברוך הוא פרי פמו עד שתקן את כל הנשמות שהיה צריך לתקן

ואפפך לגוי גדול (בראשית"ב) ("פאן אי אתה וזהה לבנים" (ש"ם). ולמה לא וכו האבות לבנים בימי ענוריהם? מפרי ה"כתב-וופר": משהו שפעליהם היה ללמד את האנושות דעת השם, ואלו היו להם פנים היו עוסקים בעסק פחונך פניהם ומתמסרים להם ביותר ולא היתה להם פאפשות ללמד לאחרים, לפן פכש השם את מעינם עד עת זקנה פאמר פכר הפמיוו תלמידים הרבה ונכלו להתמסר אחר פך גם להנוד פניהם...

פעמים רבות האבות נצולים וחסים רק בזכות התולדות שפעתידו לצאת מהם

"פכתלת פרךכי" מוכא: לדעת פנו"ל (בראשית רבה) "לא נצל נח פלא פבל התולדות שהיו עתידים לצאת מפנו", ונהו שפכתוב: ונח מצא חן בפניו ה' - פלה תולדות נח", הנינו: פזכות התולדות מצא חן בפניו ה'... והנה, פרככ"ו מביא פסוק פפפשתנו (פדרש רבה ז') שפל העצים פפרים למערכה חויז מהזיות והפנו, לפי שפון הזיות יוצא שפון ומהפנן יוצא יין - ופרי זה מורה פאבות נצלים פזכות תולדותיהם. ונהו שפכתוב לו הוינה פפרייה לו "עלה זרת", שלא ופושב שפזכות עפמו נצל, פלא פנצל פזכות יוצאי רככו. ולכן פאמר פלא נח מהתבה נעט פכס, לפי שהפיר פמעלתו הנזוכה, שלא נצל פלא פזכות תולדותיו, זגמות הפנו ונה שפכתוב (בראשית"ב) ("נחל נח" - ומפפש רש"י" (ש"ם): "שעשה עפמו חליו - פלומר: שפונדע לו שהוא פכנה של חליו ולא פזכות עפמו הצילו ה'..."

ב. ועין פמפרא מסכת ופולין פד"א, שקיפ"ל ה' כל ארץ ישראל והניחה תחתיו שתהא נוחה ליכש לבנו, ועין עוד בספר הקדוש ערבי נחל פרשת לך על הפסוק ויאוהר ה' אל אברהם לך דך מארץך."

בין הפריות להניסם תחת נפי השכינה, ואלו היו תלמידים האלו פמעלה הנכונה לא היה למודו אותם מניעת התבודדות המפחשבה, אף הם פתחלת למודם היו פמדרנה פחונה עד שהיה צריך להניסם לאט לאט ופתחלת למודם הרגלים לעבד את ה' על פנת לקבל פכס, ועל שהתנוגע נפשו תמיד להתשקם עם קצרי דעת פאלו לא נפאר לו פנאי להתבודד מהפכותיו לנבואה פו, אף ה' הטוב הידע מצפוני לב ונפש, ידע את אברהם, פמר הלא זה פכדי אברהם, אם גם פי לא הגיע אל מדרגת נבואה פו מפל מקום לא יתכן לכסות מפנו דבה, פי אין פחרון פשלמות נפשו וכל מעוט פכנתו אל הנבואה הוא רק על ידי שהוא מטרוד עפמו לכבודי ולמעני משליך נפשו מנוד וגול ממהה מעלת הנבואה אם פו לא יתכן שצדיק פנה יפסיד על ידי פכדתו פפכתו אותו, ונהו תאר פכנה, פמר השם יתברך, המכסה פני מאברהם, היתה פכנה פאפשה מאברהם את אשר פני עושה, הלא ידעתי פי כל מעוט פכנתו הנבואה הוא למען אשר יצוה את ביתו ואת פניו אחריו ושפרו דרך ד' והם עוד פחותי הערך העובדים על פנת לקבל פכס למען פביא ה' על אברהם את אשר דבר עליו, פל פך משפיל עפמו הולך ממקום גבוה אל מקום נמוך ללמד עם קצרי דעת פאלו וכל זה הוא עושה לכבוד שמי להרבות עכדי ופנודע - אי לואת שפרו מאתי תצא שפכל מעוט פכנתו לנבואה פנלה לו כל פפון" ולא יסתר מפנו דבר.

פכרון המון פנתנהו על ידי שעוסק בהשלמת פכש הוולת ומפכמו מהשלמות נפשו, השם יתברך נותן לו פסוק פפמון מושט ושיי השגות רבות ונשגות יותר מפדי יכלת שכלו

וכבר זה הוא מוסר השכל להשלם, אם פמר יאמר פכדי העברי שפשה נפשו בה' ופפץ פני להתקרב אליו ואך פעשה ואת למעט פלמודי משפלות שלמות נפשי כדי להשלים פכש פכרי?

התשובה פלי דכבי פנו"ל: הרבה למדתי מרבתי ויותר מרבתי ומתלמידי יותר מפלם - פנפלא מה' דבר למלאת לב שלמות נפשיך מה שהפכרת לכבוד שמו - פמה עשה את אשר פנך לעשות ללמד דעת את העם, וה' פעשה את שלו עשה רצונו פרצונך והוא יעשה רצונך פרצונו למלאת נפשיך מידיעת השלמות ופסיפ פן זמן המועט להשיג השגות רבות ונשגות עוד יותר מפדי יכלת שפךך.

פפני שאברהם אבינו עליו השלום זכה את הרבים, פכר ה' פכרנו פכרי ושהפמה הישראליה תצא דוקא מפנו פפי ידעתי למען אשר יצוה את פניו ואת ביתו אחריו ושפרו דרך ד' וגו' (בראשית י"ח"ם).

פאור פכתוב: פי פאמת היו פמן אברהם אבינו פמה עובדי ד', שהיה בית המדרש גדול של שם ועבר שהיו פמדרנת גביאים, פמו שפכתוב "ומלכי פכס מלך שלם", וגו' והוא פכו וגו', ופדוע שפנה קאי על שם, וכן מה שפכתוב, ותלך לדריש את ד', והוא פכל על ידי שם פמו פפרש"ו"ל, וכן פכר פארו עליו פנו"ל, שפביא גדול היה פקרא שמו פל, פמו שפפשה רש"י ז"ל, והיו מתפכצים להם שם אנשים לעבד לה', ופף על פי פו לא יצאה מהם פמה או פאלו משפפה שתופך לעבד לד', ולמה זה?

ונלמה לנו פתורה פאן טעמו של דבר, והוא, מפני פאלו פלם פל מופמת היתה רק לעבד את ד' בפעפם, אבל אברהם אבינו עליו השלום שהיה אוהב נאמן לד' יותר מפלם, פמו שקראו פכתוב "אברהם אוהבי" התבונן בפעפמו, מה יהיה א. ואמרו רבותיו וזכונם לברכה (ופא דף כ"ח עמוד ב) שקיים אברהם אבינו עליו השלום כל התורה כולה ופאלו פירובי תבשילין, והיו כליותיו ופכרות חכמה והשוה כל טבע הנמצאים בעולם השפל ועלה פכריותו וחכמתו לעולם הגלגלים, ועין פאריכות בספר הקדוש ערבי נחל על התורה פפרשת אחר.

היזעתי???

בס"ד, התכנית המהפכנית למניעת אסונות רח"ל

יש תקווה!!!

התגלית המדהימה יש פתרון

בערובין דף נ"ד ע"א, ז"ל: אמר ליה שמואל לרב יהודה שינא חטף ואכול חטף ואשתי דעלמא דאלינן מיניה כהולא דמי - יש לה אוכל רוחני מרפז יותר מכל הויטמינים ורפואות הנפש יותר מכל הפרופסורים.

ואתה עוד חולמתי???

מה? בשתי דקות יש לי יותר מצוות מכל מה שעשיתי כל החיים עם כל הצדקות שנתתי במסירת נפש ולמוד התורה של ימים ולילות שלימים שהשקעתי?

בן! בן! בן!

בן פרסקים הפך החיים, הבן איש חי, הארחות צדיקים, הפסא מלך, ורבי מרדכי שרעבי זיע"א. האם יש לה זכוי הרבים וקרוב הגאולה יותר מלמוד זה?

2 דקות למוד הזוהר הקדוש בשבת בשמחה שנה
33,000 שנהו
בן קראת נכון, 33,000 שנה וו (שלושים ושלושה אלפי שנים!!!) הרבה יותר מזמן קיום העולם!!!

זה הזמן להצטרף לעמוד היומי הזה הקדוש - כל ישראל ערבים זה לזה וכן תרבה הפדשה בעולם ולא תאמין - תהודי תרוק, ותקרב, תקבל תשוקה ותתעוררות גדולה ותחזר בתשובה!!!

רי ישראלו הקשב ושמע ותהיה לבנה הישועה הנמרא בערובין דף נ/א אומרת, ז"ל: חש בכל גופו יעסק בתורה שניאמר ולכל בשרו מרפא. אמר רב יהודה ברבי חייא בא וראה שלא במדת הקדוש ברוף הוא מדת בשר ודם, מדת בשר ודם אדם נותן סם לחברו לזה יפה ולזה קשה, אבל הקדוש ברוף הוא אינו בן נתן תורה לישראל סם חיים לכל גופו שניאמר ולכל בשרו מרפא. ועתה אם זה רק על למוד הנגלה, כל שכן עם רק 2 דקות בשבת קודש זוהר הקדוש בשמחה קבלת 33 אלף שנים של תורת הנגלה, מי פתי ויפסיד זאת? רפואה אמיתית של תורה לשמה ומביא רפואה לה למשפחתך לסובבים אותך, ולכל עם ישראל.

רי משה, בני צריך ישועה גדולה, מה אעשה?

בהאי ספר הזוהר יפקוד ביה מן גלותא ברחמי (זוה"ק נשא)

רבנמי יהודים קדושים הזוה"ק (זוהר תדש שיר השירים דף פ"ח) אומר על הפסוק לססתי ברכבי פרעה (שה"ש א' ט'), בזמן יציאת מצרים בני ישראל לא רצו לצאת למדבר בלי כל התענוגות שהיו רגילים במצרים מה עשה הקב"ה הרצה להם מראות שכינה וגלויים רוחניים, ורצו מיד אחרי השכינה הקדושה, וזה מקביל למה שעשה פרעה עם מרובות הסוסים שלו שהכניס חשק והתלהבות בטמאה כדי שירוצו, נמצאנו למדים שפדי להציל את היהודים מהגלות והחשך ומתאוות הניצחון צריך את הכי גבוה, ולפתח ולגלות מראות שכינה, וזה נעשה על ידי למוד הזוהר הקדוש. יהודים יקריסו אגא חוסו על נשמתכם ויזה תלוי כל הצלתינו וגואולתינו וכמו שכתוב בתורה כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא תייבם ובדבר הזה תארכו ימים (דברים ל"ב מ"ז)

לתערוכת כלי בית המקדש לתלמודי תורה קבוצות וכדומה, צלצלו אל: "באר החיים" - המרכז לבית המקדש והמשכן 02-9924486